

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/158/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315207667
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315207667.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej, v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, so sídlom: Žilinská cesta 130, Piešťany, zastúpený advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., IČO: 36 866 598, so sídlom: Žilinská cesta 130, Piešťany proti žalovanej: W. G., F. X.X.XXXX, U. H.: O. H. C., občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.386,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12C/273/2015 - 117 zo dňa 14.9.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12C/273/2015 - 117 zo dňa 14.9.2016 v napadnutom výroku, ktorým zamietol žalobu v časti o zaplatenie istiny 610,20 eur a úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.5.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.6.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.7.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.8.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.9.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.10.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.11.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.12.2012 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.1.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.2.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.3.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.4.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.5.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.6.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.7.2013 do zaplatenia, úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.8.2013 do zaplatenia,

úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.9.2013 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.10.2013 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.11.2013 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.12.2013 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.1.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.2.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.3.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.4.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.5.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.6.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.7.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.8.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.9.2014 do zaplattenia,
úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 20,34 eur od 9.10.2014 do zaplattenia,

z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III, uznesením č. k. 12C/273/2015 - 106 zo dňa 30.6.2016 zastavil konanie v časti o zaplattenie istiny 755,88 eur a súčasne pripustil zmenu žaloby v časti príslušenstva žalovanej istiny tak, že predmetom sporu podľa žaloby žalobcu zo dňa 10.4.2015 zostal nárok na zaplattenie istiny 630,54 eur a príslušenstvo, úverový úrok vo výške 19,4% ročne a úrok z omeškania vo výške 8% ročne z jednotlivých mesačných splátok po 20,34 eur, ktoré spolu tvoria súčet žalovanej istiny, za obdobie od apríla 2012 (splátka zročná 8.4.2012) do 9.10.2014 (spolu 31 splátok), o ktorom súd prvej inštancie rozhodol dňa 14.9.2016, rozsudkom č. k. 12C/273/2015 - 117 tak, že žalobu zamietol. Žalobcovi súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s., ďalej aj banka) bola uzatvorená dňa 11.11.2009 zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej banka poskytla žalovanej úver v sume 700,- eur, pričom žalovaná sa zaviazala splácať úver spolu s dohodnutým úrokom 19,4% ročne v mesačných splátkach po 20,34 eur. Prvá splátka mala byť zaplattená do 30.11.2009 a konečná splatnosť úveru mala nastať 8.10.2014. Splátky boli zročné vždy k 8. dňu kalendárneho mesiaca. Žalovaná od 5.1.2011 svoj záväzok splácať úverový dlh neplnila. Banka listom zo dňa 30.7.2013, značka 0292/153/2013 žalovanú vyzvala na zaplattenie dlžnej istiny do 15 dní od doručenia výzvy a zároveň jej oznámila, že v prípade neuhradenia dlžnej istiny, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky a k postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Podľa výpisu z úverového účtu žalovanej mala banka dňa 2.9.2013 pristúpiť k zosplateniu dlhu, ktorú okolnosť však súd prvej inštancie vyhodnotil ako nepreukázanú, pretože k predmetnému úkonu žalobca nebol predložený žiaden iný dôkaz.

3. Takto ustálený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil po právnej stránke podľa zmluvných dojednaní, podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení k času

vydania predmetného rozhodnutia, ustanovenia § 100 odsek 1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) a dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. Uviedol, že prejednávany zmluvný úverový vzťah, má právny základ v spotrebiteľskej zmluve podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 Občianskeho zákonníka, keď spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, zmluva o úvere, zmluva o dodávke plynu elektriny, o pripojení a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu činnosti, ktoré postavenie mala v súdnej veci aj žalovaná. Súd prvej inštancie odvolávajúc sa na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení k času vyhlásenia predmetného rozsudku, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával, ustálil, že právo žalobcu uplatnené v súdnej veci je premlčané. Súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a uviedol, že za tento deň sa všeobecne považuje deň, kedy sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba. Je to časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Zákon určuje objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený subjekt vedel alebo nevedel o svojom práve. Premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohla“ a nie od slova „mohol“ (R 1/1998). Žalovaná poslednú istinu na úhradu úveru zaplatila 5.1.2011 a od 9.2.2011 sa dostala do sústavného omeškania s plnením dlhu, čím nastal stav predpokladaný v článku I bod 7 zmluvy a bodov 7.6.1 písm. a) a b) Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, poplatkov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená po a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Veriteľ bol oprávnený vykonať svoje právo a zosplatiť úver. Súd prvej inštancie skonštatoval, že deň kedy bola banka oprávnená zosplatiť celý dlh, možno považovať za deň, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz a teda za deň začatia plynutia premlčacej doby. Keďže splátky boli splatné k 8. dňu v mesiaci a sám žalobca uviedol, že žalovaná bola v sústavnom omeškaní od 9.2.2011, teda neuhradila splátku splatnú dňa 8.2.2011, bola banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dňa 19.2.2011 (viac ako 10 dní) a nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula pred podaním predmetnej žaloby na súd.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP) a vyslovil, že žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej ich náhradu nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Súdu prvej inštancie vytýka, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že akceptuje zamietnutie žaloby vo vzťahu k splátke zročnej dňa 8.4.2012, teda v časti žalovanej sumy 20,34 eur s úverovým úrokom a úrokom z omeškania a namietol, že vo zvyšnej časti nie je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne, pretože právo na zaplatenie splátok splatných od 8.5.2012 (žalobca sa tu dopustil písomnej chyby, nesprávne uviedol rok 2015) nie je premlčané, keď premlčacia doba začala plynúť samostatne pre každú splátku. Za začiatok plynutia premlčacej doby pri týchto splátkach nemožno považovať okamih vzniku práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti, keď ide o rozdielne a samostatné práva, s rozdielnym a samostatným plynutím premlčacej doby. Vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo právom pôvodného veriteľa, nie jeho

povinnosťou, pričom okamžité nerealizovanie tohto práva žiadnym spôsobom nepoškodilo žalovanú ako spotrebiteľa, naopak umožňovalo jej i naďalej splatiť dlh postupne. S omeškaním dlžníka môže byť spojený vznik rôznych práv, ktoré vyplývajú buď zo zákona alebo zo zmluvy. Tieto práva je potrebné pokiaľ ide o ich vznik, trvanie, zánik a prípadne i premlčanie posudzovať samostatne. Zánik jedného práva nemá spravidla za následok zánik i iného práva, ktoré vzniklo v dôsledku omeškania dlžníka. I v prípade, ak by právo vyhlásiť predčasnú splatnosť bolo majetkovým právom, ktoré sa premlčuje, začiatok plynutia premlčacej doby tohto práva nemá žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby iných práv zo zmluvy o úvere a zo zákona, predovšetkým práva na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, práva na zaplatenie úrokov a práva na zaplatenie úrokov z omeškania. Právny záver súdu prvej inštancie je nesprávny predovšetkým preto, že v konaní nie je uplatňované právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ale právo na peňažné plnenie zo zmluvy o úvere. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalovanú zaviazal na zaplatenie 610,20 eur a úverového úroku vo výške 19,4% ročne a úroku z omeškania 8% ročne z jednotlivých mesačných splátok po 20,34 eur počnúc splátkou zročnou 9.5.2012 a končiac splátkou zročnou 8.10.2014, vždy od nasledujúceho dňa po splatnosti.

6. K odvolaniu žalobcu žalovaná vyjadrenie nepodala.

7. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP). Vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a je nutné rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 odsek 1 písmeno b/,c/ CSP zrušiť, a vec mu podľa § 391 odsek 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Z hľadiska skutkového stavu veci vychádzal odvolací súd zo zistení súdu prvej inštancie a pre danú vec považoval za rozhodujúce, že istina, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, je nárokom zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 11.11.2009 medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a. s. (bankou), ako veriteľom a žalovanou, ako dlžníkom. Úverový dlh mal byť žalovanou zaplatený v mesačných splátkach po 20,34 eur od novembra 2009 do 8.10.2014, čo bol termín konečnej splatnosti úveru, teda termín riadneho ukončenia zmluvného vzťahu. Žalovaná úverový dlh prestala splácať od februára 2011. Žalovaná istina 630,54 eur je súčtom jednotlivých nezaplatených mesačných úverových splátok po 20,34 eur, za čas od splátky zročnej 8.4.2012 do splátky zročnej 8.10.2014 (31 x 20,34eur = 630,54 eur). Veriteľ z dôvodu neplnenia dlhu žalovanou nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (k jeho zosplatneniu) a ani k žiadnemu inému právnomu úkonu smerujúcemu k ukončeniu zmluvného vzťahu so žalovanou (č. I. - 103 vyjadrenie žalobcu, č. I. - 104).

9. Súd prvej inštancie správne ustálil charakter predmetného záväzkovo-právneho vzťahu, ako vzťahu spotrebiteľského podľa § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, pretože žalovaná úverovú zmluvu, ktorá podlieha pod právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, uzavrela ako dlžník v postavení spotrebiteľa, na ktorého sa zo zákona vzťahuje režim spotrebiteľského práva. Žalovaná v súdnom spore vystupovala pasívne. Podľa oznámenia banky z 7.10.2014 sa žalobca stal nositeľom úverovej pohľadávky svojho právneho predchodcu vo výške 1.386,42 eur, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 25.9.2014 (č. I. - 12).

10. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na právnom závere, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej úverovej istiny je premlčané, keď počiatok plynutia trojročnej premlčacej doby určil dňom 19.2.2011, ktorý je prvým dňom omeškania žalovanej s úhradou splátky zročnej vo februári 2011, a kedy podľa názoru súdu prvej inštancie mohla banka z tohto dôvodu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky naraz.

11. Pokiaľ ide o začiatok behu, v danej veci trojročnej premlčacej doby (§ 101 OZ), vychádza sa zásadne z toho, že možnosť uplatniť právo na súde nastáva splatnosťou dlhu. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Dlžník z plnenia, ktoré bolo rozložené do splátok sa podľa § 565 OZ stane celým zročným len vtedy, ak sa účastníci zmluvného vzťahu dohodli, že veriteľ môže požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, a ak veriteľ toto právo použije najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Vzhľadom

na to, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, musia byť pre uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celého dlhu podľa § 565 OZ splnené aj podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného pre danú vec vyplýva, že ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru nevyhlásil, teda, že žalovanú nevyzval, aby mu celý dlh zaplatila naraz, potom môže veriteľ od žalovanej požadovať len splnenie príslušnej splátky, ak sa táto stane splatnou. Keďže každá splátka predstavuje samostatné plnenie, počíta sa pre ňu samostatne aj premlčacia doba, ktorá začne bežať odo dňa jej zročnosti, a preto nebol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý vo vzťahu k všetkým, žalobcom uplatneným nezaplateným úverovým splátkam, ktoré sa stali zročnými po 8.5.2012 ustálil počiatok plynutia premlčacej doby dňom 19.2.2011, kedy podľa názoru súdu prvej inštancie veriteľ mohol prvý raz využiť svoje právo na zosplatenie dlhu. Žiadať zaplatenie celej pohľadávky, ktorej splnenie bolo dohodnuté v splátkach po splnení predpokladaných zákonných podmienok je totiž právom veriteľa a nie jeho povinnosť, a nakoniec toto právo nebolo jediným právom, ktoré si mohol žalobca z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu uplatniť (bod 7.6 všeobecných obchodných podmienok - mohol zmluvu aj vypovedať alebo od nej odstúpiť). Pokiaľ žalobca v súdnej veci od žalovanej žiada zaplatenie neuhradených splátok zročných po 8.5.2012 a žalobu v tejto veci na súd podal dňa 10.4.2015, nie jeho právo na zaplatenie označených úverových splátok premlčané.

12. Odvolací súd navyše poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018, ktorým rozhodol vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 tak, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na ktorý sa súd prvej inštancie odvolal, keď žalovaná sama námietku premlčania žalobcu nevzniesla, nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti právo netvorí, ale ho nachádza, preto majú jeho nálezy časovo neobmedzenú účinnosť, teda neúčinkujú sa na rozdiel od práva tvoreného zákonodarcom zásadne len do budúcnosti. Hoci predmetný nález bol vydaný až po rozhodnutí súdu prvej inštancie a nebol ešte uverejnený v Zbierke zákonov vzťahuje sa na všetky prebiehajúce konania a je potrebné naň prihliadať aj v posudzovanej veci. Z tohto dôvodu by aj v prípade, že by v konaní bolo preukázané, že právo z posudzovaného zmluvného vzťahu je premlčané, bolo by potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považovať za nesprávny, nakoľko je založený na zákonom ustanovení, ktoré je v rozpore s Ústavou.

13. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na to, že súd prvej inštancie po skonštatovaní premlčania uplatneného nároku sa jeho vecnou, hmotnoprávnou dôvodnosťou nezaoberal, respektíve v tomto rozsahu nevyhodnotil vykonané dôkazy, odvolací súd zrušil podľa § 389 odsek 1 písmen b) a c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie istiny 610,20 eur a úverového úroku vo výške 19,4 % ročne a úroku z omeškania vo výške 8% ročne z jednotlivých mesačných úverových splátok za obdobie od 8.5.2012 do 9.10.2014 a vec mu v tomto rozsahu vrátil podľa § 391 odsek 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na zaplatenie istiny 20,34 eur spolu s úverovým úrokom vo výške 19,4% ročne a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 9.4.2012 do zaplatenia nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

14. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 odsek 2 CSP viazaný. Bude úlohou súdu prvej inštancie vyhodnotiť dôkazy vo vzťahu k hmotnoprávnej dôvodnosti uplatneného nároku a k jeho výške a vysporiadať sa aj s otázkou vecnej legitímácie strán sporu k uplatnenému nároku, ktorú súd v spore skúma ex offa, a to vo vzťahu k žalobcovi aj z pohľadu platnosti úkonu postúpenia pohľadávky v zmysle hmotnoprávnej podmienky vyplývajúcej z ustanovenia § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

15. O nároku na náhradu trov prvoinštančného, ako i tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 odsek 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).